

PRIMLJENO: 14.03.2019. ČETVRTAK

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ПРИВРЕДНИ СУД У БЕОГРАДУ
Ул. Масарикова бр. 2
Ст 29/19.
05.03.2019. године
Београд

Привредни суд у Београду, судија Светлана Ђурић, у поступку по предлогу Агенције за осигурање депозита Београд, ул. Кнез Михаилова бр. 2, у име и за рачун Републике Србије, кога заступа Љиљана Станишић, адвокат из Београда, ул. Петра Мартиновића бр. 22/2, за покретање стечајног поступка над Предузећем за увоз, извоз, заступање и промет хемијским производима „Југохемија-хемија“ ДОО у принудној ликвидацији Београд, ул. Ресавска бр. 31, матични број 17480545 ПИБ 102799624, донео је на рочишту 05.03.2019. године

РЕШЕЊЕ

I ОТВАРА СЕ СТЕЧАЈНИ ПОСТУПАК над стечајним дужником „Југохемија-хемија“ ДОО у принудној ликвидацији Београд матични број 17480545 ПИБ 102799624.

II Стечајни разлог је трајнија неспособност плаћања.

III Именује се Страхиња Миловановић, из Падинске скеле, ул. Товилиште бр. 1, за стечајног управника.

IV ПОЗИВАЈУ СЕ повериоци да у року од 40 дана од дана објављивања огласа о отварању стечајног поступка у Службеном гласнику Републике Србије пријаве овом суду обезбеђена и необезбеђена потраживања према стечајном дужнику, писаном пријавом, поднетом у два примерка, са приложеним доказима о основаности потраживања.

V ПОЗИВАЈУ СЕ дужници стечајног дужника да одмах испуне своје обавезе према стечајној маси.

VI ИСПИТНО РОЧИШТЕ се заказује за 18.06.2019. године с почетком у 10:45 часова у згради Привредног суда у Београду, ул. Масарикова бр. 2, судница 111/I.

VII ПРВО ПОВЕРИЛАЧКО РОЧИШТЕ се заказује и СЕДНИЦА СКУПШТИНЕ ПОВЕРИЛАЦА сазива за 10.04.2019. године с почетком у 09:30 часова у згради Привредног суда у Београду, ул. Масарикова бр. 2, судница 111/1.

VIII Оглас о отварању стечајног поступка биће објављен на огласној табли суда 05.03.2019. године.

IX НАЛАЖЕ СЕ Агенцији за привредне регистре да упише у регистар привредних субјеката отварање стечајног поступка над стечајним дужником.

Образложење

Стечајни поверилац је суду поднео 11.02.2019. године предлог за отварање стечајног поступка над дужником. У предлогу је наведено да је Агенција за привредне регистре објавила оглас о покретању принудне ликвидације над дужником и обавестила повериоце да могу у року од шест месеци од објављивања огласа поднети предлог за покретање стечаја, да постоји неизмирено дуговање дужника из уговора о краткорочном динарском кредиту за ликвидност закљученог 02.07.2012. године између Српске банке АД Београд и дужника, које је Српска банка АД пренела на Републику Србију споразумом о преузимању лоше активе, од 26.12.2014. године, на основу ког споразума је закључен уговор о уступању потраживања од 26.12.2014. године између Српске банке АД и Агенције за осигурање депозита, у име и за рачун Републике Србије, којим је потраживање Српске банке АД према дужнику пренето на Агенцију за осигурање депозита, у име и за рачун Републике Србије, и то у укупном износу од 30.516.872,99 динара са стањем на дан 31.10.2014. године, од чега је 24.534.228,94 динара главни дуг, 3.484.794,58 динара неизмирена камата и 2.497.849,47 динара суспендована камата, да је испуњење дуга обезбеђено меницама јемаца по уговорима о солидарном јемству од 02.07.2012. године, да је предлагач против дужника 04.01.2018. године поднео овом суду предлог за извршење, да је донето решење о извршењу и да је против истог дужник изјавио приговор, да на дан 30.01.2019. године дуговање износи укупно 38.546.765,23 динара, да је рачун дужника блокиран 1097 дана са блокадом рачуна на дан 12.09.2018. године 550.479.186,66 динара, те да је остварен стечајни разлог трајније неспособности плаћања.

Предлог за отварање стечаја и решење о покретању претходног стечајног поступка с позивом за рочиште ради расправљања о постојању разлога за отварање стечајног поступка, за дужника, суд је упутио на адресе дужника и Нике Мишине из Београда.

Дужник нема регистрованог заступника. Нико Мишина из Београда је лице које је било последњи регистровани заступник дужника. Његова оставка од 30.01.2017. године је регистрована у регистру привредних субјеката 06.02.2017. године. Након регистрације оставке и брисања заступника из регистра, дужник није поднео пријаву ради регистрације новог заступника. Из тог разлога је Агенција за привредне субјекте решењем од 11.09.2018. године покренула поступак принудне ликвидације дужника и огласом објављеним истог дана обавестила повериоце да могу у року од шест месеци поднети

предлог за покретање стечаја и да ће регистратор по службеној дужности брисати друштво из регистра уколико Агенција не прими решење о отварању стечаја. Исто лице је и регистровани заступник јединог члана дужника (као генерални директор, сагласно статуту јединог члана – Трговинско и производно предузеће Југохемија АД Београд, објављеном на интернет страни Агенције за привредне регистре).

Увидом у исправе приложене уз приговор дужника изјављен против решења о извршењу у предмету овог суда Иив 101/18, сагласно члану 10. став 6. Закона о стечају, суд је утврдио да је уз приговор и пуномоћје које је дужник дао адвокату за заступање у том поступку, које је потписао Нико Мишина за дужника, приложена одлука скупштине дужника, од 06.03.2018. године, коју је потписао Нико Мишина и као генерални директор јединог оснивача дужника, којом је Нико Мишина именован за директора дужника. У одлуци, која је ступила на снагу даном доношења, је наведено: „ради уписа података о именовану Нике Мишина за директора Југохемије – Хемија ДОО по доношењу ове одлуке, поднети одговарајућу пријаву Агенцији за привредне регистре“.

На рочишту 05.03.2019. године, Нико Мишина је потврдио да одлука од 06.03.2018. године није стављена ван снаге. Суд је ценио наводе Нике Мишине изнете на рочишту 05.03.2019. године да је таква одлука донета само за потребе подношења приговора против решења о извршењу Иив 101/18. Међутим, то не произлази из садржине одлуке, нити би такво ограничење било дозвољено поступање у смислу члана 32. став 2. Закона о привредним друштвима.

Иако Агенцији за привредне регистре није поднета пријава ради уписа заступника дужника, налазећи да се ради о лицу које је одлуком друштва овлашћено да заступа друштво, а осим тога и о лицу које континуирано заступа дужника, с обзиром да је то чинио и у извршном поступку у коме је донето решење о извршењу Иив 101/18, примењујући члан 32. Закона о привредним друштвима, суд је нашао да је ово лице овлашћено да заступа дужника и на рочишту о отварању стечајног поступка.

На рочишту о отварању стечајног поступка, дужник је оспорио постојање услова за отварање стечајног поступка наводима да оспорава, као у приговору поднетом против решења о извршењу Иив 101/18, активну легитимацију предлагача, из разлога што је приговор усвојен, потом из разлога што је у време закључења уговора о цесији на којег се позвао предлагач рачун дужника био у блокади, непрекидно од 2013. године, због чега сматра да није могло доћи до цесије.

По предлогу предлагача и дужника, на рочишту су прочитани: Споразум о преузимању лоше активе од 26.12.2014. године, Уговор о уступању потраживања (цесија) са свим акцесорним поверилачким правима бр. 2015-69/915061834, Уговор о краткорочном динарском кредиту за ликвидност са девизном клаузулом од 02.07.2012. године, два уговора о солидарном јемству од 02.07.2012. године, предлог за извршење од 10.01.2018. са решењем о извршењу овог суда Иив 101/18 од 11.01.2018. године, приговор извршног дужника у том поступку са приложеним исправама, преглед обавеза дужника на дан 30.01.2019. године, штампани подаци са интернет стране НБС – претраживање дужника у принудној наплати, штампано 27.09.2018. године, штампани подаци за дужника са интернет стране АПР-а, решење овог суда ИПВ-Ив-2019/2018 од 28.12.2018. године.

Ценећи изнете наводе предлагача и дужника и прочитане исправе, суд је утврдио да постоји активна легитимација предлагача као повериоца, у смислу члана 55. Закона о стечају.

Активна легитимација предлагача произлази из Споразума о преузимању лоше активе од 26.12.2014. године и Уговора о уступању потраживања (цесија) са свим акцесорним поверилачким правима бр. 2015-69/915061834, у вези са Уговором о краткорочном динарском кредиту за ликвидност са девизном клаузулом од 02.07.2012. године. О цесији, дужник је обавештен, ако не раније, у извршном поступку у коме је по предлогу предлагача донето решење о извршењу Иив 101/18 од 11.01.2018. године.

Наводи дужника о забрани уступања потраживања у време блокаде рачуна дужника су резултат погрешног тумачења члана 46. став 3. Закона о платном промету (Службени лист СРЈ 3/2002 и 5/2003 и Службени гласник РС 43/2004, 62/2006, 111/2009 и 31/2011), касније члана 5. став 2. Закона о обављању плаћања правних лица, предузетника и физичких лица која не обављају делатност (Службени гласник бр. 68/15). Забрана измирења обавеза цесијом се односи на правна лица чији су рачуни блокирани у тренутку плаћања. Таква лица не могу уступати своја потраживања. Дакле, не односи се на уступање потраживања према таквим дужницима, на шта указује дужник у овом поступку, већ на уступања потраживања која такви дужници имају према трећим лицима.

Наводи дужника о донетом решењу о стављању ван снаге решења о извршењу, по приговору изјављеном у извршном поступку у предмету Иив 101/18 није од утицаја на одлучивање о предлогу за отварање стечајног поступка. Таквом одлуком није утврђено ни да потраживање постоји, ни да не постоји, нити се таква одлука и на који начин односи на разматрање постојања стечајног разлога.

Суд додаје да су, с обзиром да је на рочишту 05.03.2019. године дужник посредно упутио на све разлоге осоравања потраживања предлагача изнете у приговору против решења о извршењу Иив 101/18, цењени и наводи из приговора у вези с истакнутим приговором застарелости потраживања. Како се ради о потраживању из уговора о кредиту које је, како произлази из садржине уговора, у целини доспело у периоду од 02.11.2012. године до 02.06.2013. године, није протекао десетогодишњи рок застарелости и такво потраживање није застарело.

За оцену постојања активне легитимације предлагача као повериоца дужника није од утицаја висина потраживања према дужнику. Неспорно је да дужник није измирио дуг по уговору о краткорочном динарском кредиту за ликвидност са девизном клаузулом од 02.07.2012. године. Дакле, потраживање, односно дуговање постоји. Да ли потраживање износи 38.564.765,23 динара, колико наводи предлагач, или мање, како тврди дужник, није одлучујуће за оцену испуњености услова за отварање стечаја. Висина потраживања, ако буде пријављено у стечајном поступку, испитиваће се по правилима стечајног поступка, евентуално и по правилима парничног поступка након отварања стечаја. За оцену таквих услова је битно да потраживање постоји и да дужник не може да га измири, ни у којем износу. То је потврдио и сам на рочишту. Дужник је обуставио сва плаћања од 2013. године и не може да одговори својим обавезама.

У смислу свега напред наведеног, суд је нашао да је испуњен стечајни разлог из члана 11. став 2. тачка 1. у вези са ставом 3. Закона о стечају, да постоји трајнија неспособност плаћања код стечајног дужника.

Применом члана 11, члана 69. став 1. и став 3. и члана 20. став 1. и став 2, члана 36, члана 70. и члана 72. Закона о стечају, суд је на рочишту ради расправљања о постојању разлога за отварање стечајног поступка, донео решење као у изреци.

Судија
Светлана Ђурић
Василова
отправка

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против овог решења се може изјавити жалба, Привредном апелационом суду, у року од 8 дана од достављања решења. Жалба се подноси путем овог суда, у два примерка.